

Στις 13 Σεπτεμβρίου 1922, ο Μουσταφά Κεμάλ, ο υποτιθέμενος «πονετικός» στους αντιπάλους του ηγέτης, όπως ήθελαν να τον παρουσιάσουν οι Τούρκοι στη μεγάλη κινηματογραφική τους παραγωγή *Kurtuluş*, έδειξε το πραγματικό του σκληρό πρόσωπο. Οι Τσέτες είχαν ήδη μπει στην Σμύρνη, η πόλη καιγόταν και οι χριστιανοί σφάζονταν στην προκουμαία, πολλοί έπεφταν στη θάλασσα να σωθούν από τις φλόγες, πνίγονταν και τα πτώματα σκέπαζαν τα νερά. Ο μεγάλος θριαμβευτής και εμπνευστής αυτής της σφαγής, ο Μουσταφά Κεμάλ, ο Γαζί πλέον, κοίταζε απαθής από ένα εξώστη ψηλά την μεγάλη αυτή σφαγή και την πυρπόληση της Σμύρνης. Σε μια στιγμή γύρισε απότομα στους παρευρισκόμενους πίσω του και τους φώναξε δυνατά: «Κοιτάξετε αυτή τη σκηνή. Απόψε γίνεστε μάρτυρες του τέλους μιας εποχής. Αυτή η πυρκαγιά είναι ένα σύμβολο. Συμβολίζει την τελική απαλλαγή της πατρίδας μας από τους προδότες και τους εμπορίσκους. Από εδώ και πέρα η Τουρκία ελεύθερη και εξαγνισμένη δε θα ανήκει παρά μόνο στους Τούρκους» (Από τη βιογραφία του Κεμάλ με τον τίτλο

Moustafa Kemal ou la mort d' un empire

, του Γάλλου ιστορικού ερευνητή Benoist-Mechin). Με αυτές τις κυνικές φράσεις μπροστά στις εκατόμβες των χριστιανών θυμάτων, ο Μουσταφά Κεμάλ αγνάντευε με ένα ποτήρι αλκοόλ, τη μεγάλη σφαγή της Σμύρνης. Δεν έκανε τίποτα για να σώσει τους χιλιάδες νεκρούς αυτής της σφαγής που τόσο αδρά περιγράψανε πολλοί μάρτυρες, όπως η Μαρτζορί Χαουτζπιάν στο έργο της

Η Σμύρνη στις Φλόγες

, ο πρόξενος των ΗΠΑ στη Σμύρνη, George Horton, και πολλοί άλλοι.

Πέρασαν πενήντα χρόνια από εκείνο το αιματηρό θλιβερό ιστορικό ολοκαύτωμα της ιστορικής Σμύρνης, της «Σμύρνης των Γκιαουρήδων», της Σμύρνης που έζησε τη μεγαλύτερη σφαγή στη μακρόχρονη ιστορία της και φαίνεται πως κάποιες τύψεις από εκείνη την

τραγωδία εξαναγκάζουν ακόμα και σήμερα τους Τούρκους να προβάλλουν διάφορες επιθυμητές εκδοχές για την πυρπόληση επιδιώκοντας να ανατρέψουν την ιστορική αλήθεια, ότι δηλαδή οι ίδιοι οι Τούρκοι έκαψαν την Σμύρνη στις 13 Σεπτεμβρίου του 1922.

Στις 8 Σεπτεμβρίου κυκλοφόρησε στην Τουρκία το νέο τεύχος του ιστορικού περιοδικού *Der in Tarih*

, όπου παρουσιάζετε μια καινούρια άποψη για την πυρπόληση της Σμύρνης. Η άποψη αυτή διαφημίστηκε και με ανάλογα άρθρα προβολής σε πολλές τουρκικές εφημερίδες όπως η *Yeni Şafak*

και η

Radikal

. Σύμφωνα λοιπόν με την Τουρκάλα συγγραφέα του μεγάλου αφιερώματος για την καταστροφή της Σμύρνης, η μεγάλη πυρκαγιά άρχισε συγχρόνως σε πολλά σημεία στις 13 Σεπτεμβρίου και μόνο μετά από δυο μέρες τέθηκε μερικώς υπό έλεγχο αφού είχε κάψει μεγάλο μέρος της ελληνικής συνοικίας καθώς και μεγάλα τμήματα της αρμενικής. Η φωτιά όμως εν μέρει συνεχίζονταν μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου ολοκληρώνοντας το έργο της. Η *Ayşe Hur*, η Τουρκάλα συγγραφέας

του αφιερώματος, αφού απέκλεισε κάθε πιθανότητα να έκαψαν τη Σμύρνη οι Τούρκοι και αφού αναρωτιέται σαν σοβαρή εκδοχή να... την έκαψαν οι ίδιοι οι Έλληνες για να πάρουν εκδίκηση για την ήττα τους στο μέτωπο, τελικά καταλήγει στο «ιστορικό» της συμπεράσμα ότι τη Σμύρνη μάλλον την έκαψαν Αρμένιοι Τσέτες, δηλαδή Αρμένιοι οπλισμένοι ληστές. Για να στηρίξει δε την άποψη αυτή, παραθέτει τις μαρτυρίες του γνωστού, *Nureddin Paşa*, ο οποίος όπως είναι γνωστό παρέδωσε τον μητροπολίτη Χρυσόστομο στον όχλο για να τον λυντσάρει, καθώς και την μαρτυρία της *Halide Edip Hanım*, την τότε σύντροφο του Μουσταφά Κεμάλ, καθώς και του *Yusuf Kemal*, τότε υπουργού εξωτερικών του Μουσταφά Κεμάλ. Αλλά το εκπληκτικό είναι πως αφού παραθέτει όλες αυτές τις υποτιθέμενες μαρτυρίες που αποδεικνυαν ότι τη Σμύρνη δεν την έκαψαν οι Τούρκοι, τελικά φτάνει στο συμπέρασμα ότι... παραμένει το ιστορικό ερώτημα ποιοι έκαψαν τη Σμύρνη. Αναφέρει και το ιστορικό βιβλίο,

Hatıralar

, δηλαδή

Αναμνήσεις

, του *İsmet İnönü*, του γνωστού υπαρχηγού του Κεμάλ και μετέπειτα προέδρου της Τουρκίας. Στο βιβλίο αυτό ο *İnönü* ενώ αναφέρετε στην πυρκαγιά δε δίνει κάποια ένδειξη για το ποιος τελικά έβαλε τη φωτιά και κατέστρεψε ουσιαστικά κάθε ίχνος ελληνικής παρουσίας στην ιστορική αυτή ελληνικότατη πόλη της Μικράς Ασίας, που μέχρι σήμερα οι ίδιοι οι Τούρκοι την ονομάζουν «Γκιαούρ Ισμίρ».

Αλλά επειδή η Ayşe Hur αναφέρθηκε σε Αρμένιους Τσέτες, ας δούμε τη μαρτυρία μιας Αρμένισσας της Σμύρνης, της Μαρτζορί Χαουζπιάν, όπως περιγράφει την έναρξη της φωτιάς στο βιβλίο της, *Η Σμύρνη στις Φλόγες*, ένα πραγματικά συγκλονιστικό βιβλίο που αξίζει να το διαβάσει κάθε Ρωμιός πρόσφυγας από τη Σμύρνη. «Στη 1 π.μ. της Τετάρτης η Μάμπελ Κάλφα, Ελληνίδα νοσοκόμα του Κολεγιακού Ινστιτούτου είδε στην γειτονιά της τρεις φωτιές. Στις 4 π.μ. πυροσβέστες σβήσανε τις φωτιές που είχαν ανάψει σε ένα μικρό ξύλινο σπιτάκι δίπλα στον τοίχο του κολεγίου και σε μια βεράντα κοντά στην αυλή. Το μεσημέρι της Τετάρτης ένας ναύτης φώναξε τη Μάμπελ Κάλφα στο παράθυρο της τραπεζαρίας: Κοιτάξτε εκεί οι Τούρκοι βάζουν παντού φωτιές. Οι γυναίκες από μέσα είδαν τρεις Τούρκους αξιωματικούς που ξεχώριζαν απέναντι από τη Σχολή. Μερικές στιγμές μετά την αναχώρηση των Τούρκων φλόγες ξεπήδησαν από τη στέγη και από τα παράθυρα του απέναντι κτιρίου. Σαν όλα τα άλλα κτίρια καίγονταν και αυτό από μέσα. Λέει η μισ Μιλς, επίσης νοσοκόμα “Εβλεπα καθαρά τους Τούρκους να κουβαλούν τενεκέδες με πετρέλαιο μέσα στα σπίτια και μόλις έφυγαν ξεπετιόντουσαν φωτιές. Δε φαινόταν ούτε ένας χριστιανός, τα μόνο ορατά πρόσωπα ήταν Τούρκοι στρατιωτικοί του τακτικού στρατού με τις στολές τους. Σε λίγο η φωτιά είχε επεκταθεί παντού στην περιοχή”.

Ας δούμε όμως και τη συγκλονιστική μαρτυρία μιας Ρωμιάς όπως έχει καταγράψει από το Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών. Η Ελένη Καραντώνη ζούσε μέχρι το 1922 στο Bunarbaşı, Μπουρνάμπασι, ένα όμορφο προάστιο της Σμύρνης που είχε χίλιους κατοίκους από τους οποίους οι οχτακόσιοι ήταν Έλληνες. «Εμείς βρισκόμασταν στη Σμύρνη. Πλημμύρα οι μαχαλάδες στο αίμα. Βάλανε φωτιά οι Τούρκοι, μια ώρα μακριά. “Μη φοβάστε είναι μακριά”, μας είπε ο νοικοκύρης του σπιτιού που μέναμε. Σ’ ένα τέταρτο η φωτιά είχε έρθει σε μας. Ρίχνανε βενζίνη και προχωρούσε. Βγήκαμε στο δρόμο. Φωτιά από τη μια, θάλασσα από την άλλη. Βρισκόμασταν στη μέση. Και οι Τσέτες (σ.τ.σ. οι άτακτοι Τούρκοι) βρίσκονταν στη μέση, και έσφαζαν και σκότωναν. Τη νύχτα οι Τσέτες έκαναν επίθεση ν’ αρπάξουν, να σφάξουν, ν’ ατιμάσουν. “Βοήθεια! Βοήθεια!”, φώναζε ο κόσμος. Τα εγγλέζικα πλοία ήταν απέναντι. Έριχναν τους προβολείς. Σταματούσαν για λίγο. Τη νύχτα θέλαμε να πάμε προς νερού μας. Πήγαμε λίγο πιο έξω, φρίκη! Βρεθήκαμε σε μια χαβούζα (σ.σ. μεγάλο ανοιχτό λάκκο). Γύρω γύρω, στα χείλια της χαβούζας σπαρταρούσαν κορμιά, και μέσα η χαβούζα ήταν γεμάτη κεφάλια. Έπαιρναν όποιον έπιαναν, τον πήγαιναν στην άκρια της χαβούζας, έκοβαν το κεφάλι και το έριχναν μέσα στη χαβούζα και τα κορμιά τα άφηναν να σπαρταρούν γύρω γύρω. Ήταν φοβερό. Όσοι το είδαν τρελάθηκαν. Το τρελοκομείο γέμισε από τρελούς σαν ήρθαμε. Εκεί σ’ αυτό το μέρος χάσαμε και τον πατέρα μου. Τον αδελφό μου τον έσφαξαν στο χωριό».

Η ιστορία της καταστροφής και της σφαγής της Σμύρνης έχει γραφεί προ πολλού και παρά τις σύγχρονες φιλόδοξες προσπάθειες των Τούρκων να την αλλάξουν, εκτός εσωτερική κατανάλωση δεν μπορούν να πείσουν κανένα σοβαρό ερευνητή. Οι ερινύες της σφαγής θα κυνηγούν πάντα τους ενόχους όσο και αν προσπαθούν να τις ξεγελάσουν με τα ιστορικά τους καμώματα.

Νίκος Χειλαδάκης

Τουρκάλα ιστορικός τολμά να πει την αλήθεια για την καταστροφή της Σμύρνης!2

Με άρθρο της στην τουρκική εφημερίδα *Ραντικάλ*, η Τουρκάλα ιστορικός Αϊσέ Χουρ βάζει τέλος στην αισχρή επιχειρηματολογία των Τούρκων για το ολοκαύτωμα της Σμύρνης. Σύμφωνα με τη *Χουρ* οι Τούρκοι έκαψαν την πόλη και ο Κεμάλ γνώριζε ή συνεργάστηκε για τον εμπρησμό.

Η Τουρκάλα ιστορικός επισημαίνει πως αντίθετα με τους τουρκικούς ισχυρισμούς που υποστηρίζουν ότι τη φωτιά στη Σμύρνη έβαλαν Αρμένιοι, υπάρχουν ντοκουμέντα που αποδεικνύουν ότι ο ηγέτης των νεότουρκων, Κεμάλ Ατατούρκ, γνώριζε για τον εμπρησμό που κατάστρεψε σχεδόν πλήρως την πόλη και επιτάχυνε τον ξεριζωμό των Ελλήνων.

ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΨΕ ΣΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗ;1

Συντάχθηκε απο τον/την tsanidis

Κυριακή, 14 Απρίλιος 2013 10:47 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 16 Μάιος 2013 15:42

Μάλιστα, την ώρα που η Σμύρνη καιγόταν, ο Κεμάλ βρισκόταν στην πόλη και απολάμβανε τη θέα από το μπαλκόνι της αρραβωνιαστικιάς του, Λατιφέ.

Συγκεκριμένα, η Τουρκάλα ιστορικός αναφέρεται σε άρθρο του υπασπιστή του Κεμάλ στην εφημερίδα *Τζουμχουριέτ* το 1939, όπου περιγράφονταν λεπτομέρειες για την καταστροφή της Σμύρνης, από πυρκαγιά που κατέκαψε την πόλη από τις 13 έως τις 17 Σεπτεμβρίου.

«Ο Μουσταφά Κεμάλ και η Λατιφέ κάποια στιγμή έμειναν μόνοι στο μπαλκόνι. Η πυρκαγιά συνέχιζε με όλη της δύναμη□ έγραφε το άρθρο και παρέθετε τη συνομιλία Κεμάλ-Λατιφέ. Ο Κεμάλ ρώτησε την αρραβωνιαστικιά του: «Έχετε πολλά κτήματα στο σημείο της φωτιάς;»

Η Λατιφέ φέρεται να του απάντησε: «Το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας μου είναι εκεί, αλλά, πασά μου, ας καούν όλα, εσείς να είστε καλά. Όταν υπάρχουν τέτοιες ευτυχισμένες μέρες, τι σημασία έχει η περιουσία. Σώθηκε η πατρίδα. Στο μέλλον μπορούμε να τα ξαναχτίσουμε»

Σύμφωνα με το άρθρο, αυτό άρεσε στον Κεμάλ που της απάντησε: «Ναι, ας καούν και ας καταρρεύσουν, όλα μπορούν να επουλωθούν».

ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΨΕ ΣΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗ;1

Συντάχθηκε απο τον/την tsanidis

Κυριακή, 14 Απρίλιος 2013 10:47 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 16 Μάιος 2013 15:42

Πηγή:ΠΟΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑ; ΠΟΙΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ; / Παράρτημα Α28 - Φραγκούλης Φράγκος

1. <http://olympia.gr/2012/09/10/ποιος-εκαψε-την-σμυρνη-το-22/>
2. <http://olympia.gr/2012/09/18/τουρκαλα-ιστορικος-τολμα-να-πει-την-αλ-2/>